

Núm. de Rotlle: TSJP 0000045/2020

Núm. de Causa: 6000044/2019

SENTÈNCIA 22-2020

PARTS:

Apel·lant: Sra. R.M.P.B.

Advocat: Sr. David MONCLUS LACRUZ

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

**Magistrades: Sra. Marie CONTE
Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO**

Andorra la Vella, vint-i-tres d'octubre de dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència dictada per Tribunal de Corts, en data 27 de març de 2020, en la causa de referència, seguida pels delictes majors d'apropiació indeguda i d'administració deslleial, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el **Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 27 de març de 2020 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM

“Condemnar R.M.P.B., com a autora penalment responsable del delict major d’apropiació indeguda, causant un perjudici d’un import superior a 6.000 €, i del delict major d’administració deslleial, sense que concorri circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUINZE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la pena de 4 anys.

En concepte de responsabilitat civil, P. haurà d’indemnitzar a la Comunitat de propietaris de l’edifici XXX, en l’import de VINT MIL TRES-CENTS SEIXANTA-SIS EUROS AMB TRENTA-DOS CÈNTIMS (20.366’32 €).

Es condemna també a R.M.P.B. al pagament de les despeses processals causades, a acreditar en període d’execució”.

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats:

“que R.M.P.B., des del mes de juliol del 2006, i fins a l’any 2009 fou sòcia de la immobiliària XXX, administradora de la Comunitat de propietaris de l’edifici XXX. Durant aquest període disposava de poders notariais de l’administradora, N.S.R., que li permetien accedir als comptes bancaris de la immobiliària i de les Comunitats de propietaris que administraven. A més, habitualment operaven a través de la banca on-line, disposant dels codis d’accés al compte totes dues, en trobar-se al despatx de la immobiliària.

La societat travessava per dificultats econòmiques, amb manca de liquiditat, pel que quan havien de fer front a algun pagament traspassaven fons d’una comunitat a altra, o pagaven despeses d’uns clients amb diners d’un altre, esperant retornar-los més endavant. Aquest funcionament irregular era conegut per les dues i es comentava sovint al despatx que compartien, fins i tot en presència de la empleada de la societat, N.P.F.B.

A principis de novembre del 2017, P. demanà al seu fill si aquest podia rebre un ingrés al seu compte personal, i posteriorment ella retiraria aquests fons. P. no explicà al seu fill ni l’origen dels diners ni el motiu pel qual la transacció no podia fer-se directament al seu compte bancari, però el seu fill, li signà una autorització per a efectuar el reintegrament. Així el 5 de novembre del 2007, P. efectuà una transferència de 6.366’32 €, des del compte de la Comunitat de propietaris de l’edifici xxx a ANDBANK, amb número xxx, al compte de L.C.B., el seu fill, número xxx, de Crèdit Andorrà. L’endemà mateix, R.M.P., reintegrà 6.000 € del compte del seu fill, amb l’autorització que aquest li havia signat, i els ingressà al seu compte personal d’ANDBANK al Pas de la Casa.

El 9 d’abril del 2008, s’efectuà una transferència des del referit compte de la Comunitat de Propietaris, al compte d’immobiliària xxx, per import de 2.000 €, sense que cap de les dues sòcies hagi pogut justificar dit pagament, indicant només verbalment que es tractava d’un acompte d’honoraris, no havent però estat reflectit en aquest sentit en la facturació de la immobiliària.

En data 29 de novembre del 2008, N.S.R., en representació de la immobiliària, posà en coneixement de la Comunitat de Propietaris de l’edifici xxx, que mancaven al compte altres 12.000 € propietat de la Comunitat, però que no sabia quin destí sabia donat als mateixos, ni podia donar cap explicació al respecte. Malgrat la pericial duta a terme, no ha estat possible establir el destí concret doncs fons, però sí que es destinen a pagar despeses

que corresponen a altres comunitats, i de funcionament de la societat xxx. A data d'avui, cap d'aquests imports ha estat retornat, havent-se destinat a abonar despeses que no corresponien a la Comunitat de propietaris de l'edifici xxx.

En data 7 de novembre del 2018, N.S.R. fou condemnada per la seva participació en els fets d'outes, per Ordenança penal, com a autora responsable d'un delictes major d'administració deslleial, a una pena de 4 mesos de presó condicional, amb un període de suspensió de la condemna de 4 anys, i d'inhabilitació de 2 anys per a l'exercici de la professió d'administrador de Comunitats de propietaris. Pel que fa a la responsabilitat civil, aquesta ha estat fixada en l'import de 26.866'32 €".

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació la defensa de la Sra. R.M.P.B., demanant l'absolució de la mateixa respecte al delictes major d'administració deslleial i que es declari la seva responsabilitat civil en la quantia de 6.366,32 euros.

Considera la defensa que s'han declarat com a fets provats fets que no són, no podent-se imputar a la seva defensada els delictes majors d'apropiació indeguda ni d'administració deslleial.

Així mateix apunta la defensa, que ha quedat acreditat que la Sra. P. no ostentava poders bancaris per operar al compte bancari de la Comunitat de propietaris de l'edifici xxx i que respecte reintegraments objecte de debat, indica que no s'ha pogut acreditar ni demostrat que la seva defensada fos la destinatària i que a més aquests no podien haver estat fets per ella, molts dels quals sobretot perquè ja no treballava a l'empresa. Que els 12.000 euros no se li poden imputar perquè no han estat mai provats.

Pel que fa a la responsabilitat civil, la defensa entén que ha quedat acreditat que la Sra. P. només es va apropiat de 6.366,32 euros, però no dels altres 12.000 euros que se l'imputen, i que no ha quedat acreditat que fos ella la destinatària.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs d'apel·lació formulat i considera que la prova practicada avala completament el fallo de la sentència objecte de recurs.

En relació als poders de gestió que ostentava la Sra. P., entén el Ministeri Fiscal que no s'ha demostrat que aquests fossin limitats o que aquesta no tingués accés als codis bancaris, extrems que en tot cas serien contraris a la seva condició de sòcia de la immobiliària.

Respecte a l'import de 20.366,32 euros desapareguts dels comptes de la Comunitat de propietaris de l'edifici xxx, manifesta el Ministeri públic que no ha pogut

restar acreditat el seu destí, a banda dels 6.328 euros apropiats per P. i els 6.500 apropiats per S. pels que ja se la va condemnar.

Interessa el Ministeri Fiscal la desestimació del recurs formulat i la íntegra confirmació de la sentència objecte de recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la documentació bancària, i en concret els extractes de comptes del compte núm. xxx d'ANDBANK de la Comunitat de Propietaris de l'edifici xxx, on consta reflectida la transferència de 5 de novembre del 2007 a favor de B.V., per un import de 6.366'32 €, posat en relació amb l'extracte del compte que rep els fons, el núm. xxx de Crèdit Andorrà, on queda reflectit que l'endemà de l'ingrés són retirats en efectiu 6.000 €.

L'autorització que consta al foli 31 d'utes, signada per L.C.B.V. a favor de la seva mare, R.M.P., per permetre a aquesta última reintegrar del seu compte.

El fet de transferir, el dia 5 de novembre del 2007, la quantitat de 6.366'32 €, des del compte de la Comunitat de propietaris de l'edifici xxx a ANDBANK, amb número xxx, al compte de L.C.B., fill de P., número xxx, de Crèdit Andorrà, i l'endemà mateix, R.M.P., reintegrar-los, constitueix un delictes d'apropiació indeguda.

En el seu recurs, la defensa no contesta els fets i aprova aquesta última qualificació, denegant per contra la d'administració deslleial, sol·licitant l'absolució per aquest il·lícit.

Els fets declarats provats són constitutius d'un delictes major d'apropiació indeguda, apreciant la circumstància de l'apartat f) del punt 1 de l'article 209, en ser el valor del perjudici superior als 6.000 €.

Aquesta qualificació és també aplicable a la transferència de 2.000 euros del 9 d'abril del 2008, des del referit compte de la Comunitat de propietaris, al compte de la immobiliària, sense que cap de les dues sòcies hagi pogut justificar dit pagament, indicant només verbalment que es tractava d'un acompte d'honoraris.

II.- CONSIDERANT: pel que fa als 12.000 euros de la Comunitat de propietaris de la Solana del Tarter, que s'haurien destinat a abonar despeses que no corresponien a aquesta, els fets serien constitutius del delictes d'administració deslleial, donat que l'administració havia estat confiada a la societat immobiliària. El

Tribunal de Corts considera que són responsables ambdues sòcies, i havent exercit els seus poders de manera abusiva en benefici propi o d'un tercer.

III.- CONSIDERANT: que la Sra. P., malgrat de ser sòcia de la Sra. N.S., no tenia formalment poders de disposició, signatura en els comptes bancaris de la comunitat de propietaris. Per altra part, les respectives declaracions a la vista oral deixen un dubte raonable en quant al paper precís de la Sra. P. En efecte, el President de la comunitat Edifici XXX que va denunciar els fets declara que *“N. era la responsable, P. la secretària”*. Afegeix clarament que sempre tractava amb N.

Ho confirma N.P.F., la neboda que va treballar a l'agència: segons ella, *“N. era la jefa, la seva tieta l'ajudava”*. Menciona que tot passava per la N. i que la gran majoria de moviments es feien amb el consentiment de N.

IV.-CONSIDERANT: doncs que no es pot condemnar a la recurrent com a responsable del delicte d'administració deslleial a partir de fets confosos, a més de ser antics, sense certitud del nivell d'implicació de la recurrent en l'administració deslleial. Això, es decideix sense perjudici dels interessos civils que els perjudicats podrien reclamar civilment en el fonament de la creació d'una *“gestió de fet”* en la qual la Sra. P. va participar amb la dita N. i amb la qual es va crear una confusió al perjudicis dels clients de l'agència.

V.-CONSIDERANT: que la pena té que ser més moderada per prendre en consideració l'absolució parcial: convé pronunciar una pena de 12 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de 4 anys, pel delicte major d'apropiació indeguda, apreciant la circumstància de l'apartat e) del punt 1 de l'article 209, en ser el valor del perjudici superior als 6.000 €.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

D E C I D I M:

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1- CONFIRMAR parcialment la sentència objecte de recurs.

- 2-** CONDEMNAR R.M.P.B. a la pena de 12 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de 4 anys, pel delictes major d'apropiació indeguda, apreciand la circumstància de l'apartat e) del punt 1 de l'article 209, en ser el valor del perjudici superior als 6.000 euros.
- 3-** ABSOLDRE R.M.P.B. del delictes major d'administració deslleial.
- 4-** CONDEMNAR R.M.P.B. a pagar la quantitat de 8.366 euros a la Comunitat de propietaris de l'edifici XXX.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.